Prima instanță: Judecătoria Ungheni, (judecător Mariana Stratan)
Dosarul nr. 2rc-26/2026 (nr. 2-26024796-03-2rc-24042026)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

14 iulie 2026 mun. Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele completului Radu Holban
Judecătorii: Mariana Sajin și Svetlana Ghercavii

soluționând chestiunea acceptării pe rol a cererii de recurs declarată de avocatul Corneliu Vlad în interesele SRL „Transibir Grup" împotriva încheierii Judecătoriei Ungheni din 30 martie 2026, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de „Imperador" S.R.L. privind confirmarea tranzacției extrajudiciare nr.01 din 23.10.2024 și a acordului adițional nr.1 încheiat între „Imperador" S.R.L. și „Transibir Grup" S.R.L., cu eliberarea titlului executoriu,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

La 27.02.2026 reclamantul „Imperador" S.R.L., s-a adresat cu cerere privind confirmarea tranzacției extrajudiciare nr.01 din 23.10.2024 modificată prin acordul adițional nr.1, încheiat între „Imperador" S.R.L. și „Transibir Grup" S.R.L., cu eliberarea titlului executoriu.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că între părți au existat raporturi obligaționale generate de prestarea serviciilor, în temeiul cărora s-a format o datorie neachitată de către pârât.

Menționează că, în vederea soluționării amiabile a litigiului, părțile au încheiat o tranzacție extrajudiciară la data de 23.10.2024, prin care pârâtul a recunoscut datoria în cuantum de 495.009,89 lei și și-a asumat obligația de achitare eșalonată, precum și plata penalităților de întârziere. Ulterior, pârâtul a executat doar parțial obligațiile asumate, efectuând unele plăți, însă fără a respecta integral condițiile tranzacției. În scopul facilitării executării obligației, părțile au încheiat un acord adițional, prin care au stabilit o penalitate fixă de 36.000,00 lei și un nou termen de executare, care, de asemenea, nu a fost respectat.

Reține că, la data înaintării prezentei cereri, datoria restantă a debitorului constituie 357.674,85 lei și penalitatea de întârziere convenită în mărime de 36.000 lei, iar în total 393.674,85 lei.

Reclamantul solicită confirmarea tranzacției extrajudiciare și a acordului adițional, precum și dispunerea executării silite a obligațiilor asumate de pârât.

La data 23.03.2026 din partea reprezentantului pârâtului, avocat Vlad Corneliu, a parvenit referința prin care confirmă existența raporturilor juridice dintre părți, precum și cuantumul datoriei indicate de reclamant.

Totodată, ultimul invocă faptul că neexecutarea integrală a obligațiilor se datorează unor dificultăți financiare temporare, generate de onorarea unor obligații anterioare și de menținerea activității economice.

Pârâtul susține că confirmarea imediată a tranzacției extrajudiciare și eliberarea titlului executoriu și ar putea afecta semnificativ activitatea economică a întreprinderii și capacitatea acesteia de executare a obligațiilor. În acest context, pârâtul solicită convocarea părților în ședință de judecată, în vederea identificării unei soluții amiabile, inclusiv prin eventuala eșalonare a plăților.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 30 martie 2026, s-a respins cererea pârâtului privind stabilirea ședinței de judecată. S-a admis integral cererea înaintată de „Imperador” S.R.L. privind confirmarea tranzacției extrajudiciare nr.01 din 23.10.2024 și a acordului adițional nr.1 încheiat între „Imperador” S.R.L. și „Transibir Grup” S.R.L., cu eliberarea titlului executoriu.

- S-a confirmat Tranzacția extrajudiciară nr.1 din 23.10.2024 ale cărei condiții au fost modificate prin Acordul adițional nr. 1, prin care părțile au convenit asupra următoarelor condiții: I. SRL „Transibir Grup” confirmă obligaţia de plată a datoriei de 362 674,85 lei şi penalitatea în mărime fixă de 36 000 lei, pentru întreaga perioadă a întârzierii admise, în beneficiul SRL „Imperador”, iar suma totală datorată va constitui 398 674,85 (trei sute nouăzeci şi opt mii şase sute şaptezeci şi patru, 85) lei. II. SRL „Transibir Grup” se obligă să efectueze plata sumei totale de 398 674,85 (trei sute nouăzeci şi opt mii şase sute şaptezeci şi patru, 85) lei, în beneficiul SRL „Imperador”, până la data de 15.12.2025.
- S-a indicat că Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.
- S-a emis titlul executoriu, susceptibil de executare silită, în cauza civilă inițiată la cererea „Imperador” S.R.L. privind confirmarea tranzacției extrajudiciare nr.1 din 23.10.2024, modificată prin Acordul adițional nr.1, încheiat între „Imperador” S.R.L. și „Transibir Grup” S.R.L.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la data de 15 aprilie 2026 avocatul Corneliu Vlad în interesele lui SRL „Transibir Grup” a contestat încheierea primei instanțe cu recurs solicitând casarea integrală a încheierii și emiterea unei noi soluții privind restituirea cauzei spre rejudecare.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, instanţa de fond a aplicat normele procedurale (art. 487 - 490 CPC) într-un mod pur formalist, omiţând să efectueze un test de proporţionalitate între interesul legitim al creditorului şi dreptul
debitorului la supravieţuire economică. Confirmarea tranzacţiei fără o minimă analiză a circumstanţelor de fapt invocate de către SRL ”Transibir Grup”, ca parte a unui complex de circumstanţe obiective, dar care fac parte din ansamblul arhitectural al tranzacţiei şi necesităţii achitărilor sumelor, constituie o ingerinţă disproporţionată în activitatea de întreprinzător a pârâtului. La caz, chiar şi în situaţia unor reglementări separate a obiectului cauzei, consideră că justiţia nu poate fi asimilată la un automatism formal de eliberare a titlurilor executorii fără o minimă evaluare şi apreciere a unui echilibru şi aşa fragil şi anume: dacă măsura dispusă formal nu distruge însăşi substanţa economică a subiectului procesual, transformând un proces civil într-un instrument de lichidare intempestivă a unui contribuabil onest şi care depune eforturi complexe de redresare.

Consideră faptul că, prin refuzul de a facilita un dialog procesual minimal (audierea părţilor), instanţa a generat din start o soluţie care riscă să fie neexecutabilă.

Recurentul a menţionat că o soluţie formală şi rapidă poate crea risc de neexecutare însăşi pentru creditor, în virtutea unor circumstanţe real-obiective existente la moment.

La fel, instanţa nu a dat apreciere acelor altor riscuri imediate şi iminente privitor la riscuri privind onorarea unor obligaţii curente faţă de bugetul de stat, concedierea angajaţilor, ceea ce contravine interesului public de menţinere a stabilităţii economice.

Menționează că, instanţa de fond a etichetat raţionamentele pârâtului ca fiind simple „chestiuni de executare”, aceasta a lăsat neexaminat suportul probatoriu depus în susţinerea referinţei.

Solicită recurentul, admiterea recursului cu casarea încheierii și emiterea unei noi soluții privind restituirea cauzei spre rejudecare.

Actele de procedură:

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 29 aprilie 2026, recursul declarat de SRL„Transibir Grup”, a fost acceptat spre examinare cu intentarea procedurii de recurs.

Colegiul Civil a notificat, la 12 mai 2026 intimații despre depunerea recursurilor, oferindu-le termen pentru prezentarea referinței.

La 07 mai 2026 avocatul Vasilache Serafim în interesele creditorului SRL „Imperador" a înregistrat referința potrivit căruia a solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea încheierii Judecătoriei Ungheni din 30 martie 2026 privind confirmarea tranzacției încheiate între „Imperador" S.R.L. și „Transibir Grup" S.R.L.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, verificând temeiurile recursului, studiindu-le în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respingă cererea de recurs din următoarele motive:

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 30 martie 2026 (f.d.39-41) și expediată în adresa reprezentantului recurentului la 30 martie 2026 (f.d. 42), recepționată de către ultimul la 02 aprilie 2026 (f.d.44) iar la 15 aprilie 2026 avocatul Corneliu Vlad în interesele lui SRL „Transibir Grup" le-a contestat cu recurs (f.d.46-47), prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

Astfel, prin prisma art.425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art.426 alin.(3) Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

În temeiul prevederilor art.487 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură civilă, *cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pârâtului. Tranzacţiile încheiate în litigiile civile şi comerciale cu element de extraneitate se confirmă în condiţiile prezentului capitol dacă examinarea litigiului soluţionat prin tranzacţie este de competenţa instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova şi executarea tranzacţiei, în tot sau în parte, urmează a fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova. Prezentul*

capitol se aplică în mod corespunzător şi procedurii de confirmare a tranzacţiilor încheiate nemijlocit de către părţi pentru a preveni un proces ce poate să înceapă.

Conform art. 9 alin.(1) Cod civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.*

Art. 10 alin.(1) Cod civil indică la faptul că*, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară*

Potrivit art.1917 alin.(1) Cod civil, *tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătoreşti. (2) Pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. (3) Tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.*

Conform art.1919 alin.(1) Cod civil, *tranzacţia este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămân aplicabile. (2) Tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. (3) Contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris. (4) În lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atât tranzacţiei judiciare, cât şi tranzacţiei extrajudiciare.*

În temeiul art.1920 alin.(1) Cod civil, *tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat. (2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decât după: a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie; b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul*

de procedură civilă, la cererea părții la procesul de mediere; c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

În temeiul art. 32 din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015, tranzacţia este acordul încheiat de părţi şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părţile consimt asupra soluţionării amiabile a unui litigiu. (2) Tranzacţia trebuie să corespundă condiţiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative. (3) Nu se admite includerea în tranzacţie a clauzelor care: a) se referă la drepturi şi obligaţii de care părţile nu pot dispune liber prin tranzacţie; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică şi bunele moravuri; c) sînt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terţe persoane neantrenate în procesul medierii.

Conform art. 33 alin. (1) al Legii menţionate, tranzacţia este obligatorie pentru părţi si se execută benevol în termen de 20 de zile, dacă părţile nu au stabilit altfel, iar potrivit alin. (2) al articolului respectiv, dacă tranzacţia încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz: confirmată de către instanţa de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă; sau învestită cu formulă executorie de către notar, în condiţiile stabilite de lege, dacă a fost încheiată între persoane juridice.

Potrivit art.490 Cod de procedură civilă, *în cazul admiterii cererii, judecătorul emite o încheiere privind confirmarea tranzacţiei, în care se indică: a) numărul dosarului şi data eliberării încheierii; b) instanţa, numele şi prenumele judecătorului care a emis încheierea; c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor care au încheiat tranzacţia, domiciliul sau sediul şi, după caz, datele lor bancare, precum şi alte date de contact; d) numele şi prenumele sau denumirea părţii care a solicitat confirmarea tranzacţiei; e) constatările şi concluziile instanţei privind admiterea sau respingerea cererii; f) caracterul executoriu al încheierii rămase definitive; g) termenul şi modul de contestare a încheierii. (2) Concomitent cu emiterea încheierii prevăzute la alin. (1), judecătorul eliberează şi titlul executoriu, susceptibil de executare silită.*

Raportând dispoziţiile normelor sus citate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului cerinţelor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi temeiurile de drept invocate şi aplicabile, Colegiul conchide că aceasta este una corectă.

În speța dedusă judecății, Colegiul reține că, din materialele cauzei rezultă că, în scopul stingerii raportului juridic obligațional și al evitării unui litigiu judiciar, la 23 octombrie 2024, între S.R.L. „Imperador” și S.R.L. „Transibir Grup”

a fost încheiată o tranzacție extrajudiciară, în condițiile art. 1917 - 1920 din Codul civil. (f.d.8-10)

Conform pct.1.1 al tranzacției, părțile au convenit asupra reglementării raporturilor juridice existente, având ca obiect achitarea de către S.R.L. „Transibir Grup” a datoriei totale în cuantum de 495.009,89 lei.

Ulterior, în executarea clauzei prevăzute la pct. 5.2 din tranzacție, părțile au încheiat Acordul adițional nr.1, prin care au modificat condițiile executării obligațiilor asumate. Astfel, debitorul a recunoscut obligația de achitare a sumei de 362.674,85 lei și a unei penalități fixe în cuantum de 36.000 lei, valoarea totală a obligației fiind stabilită la 398.674,85 lei, cu termen de executare până la 15 decembrie 2025. (f.d.11)

Din cererea de confirmare a tranzacției extrajudiciare și înscrisurile anexate rezultă că, obligațiile asumate prin tranzacție și prin acordul adițional nu au fost executate integral. Deși părțile au convenit asupra prelungirii termenului de executare și asupra diminuării cuantumului penalității, debitorul a efectuat doar o singură plată, în sumă de 5.000 lei, la data de 13 februarie 2026, fără a executa în întregime obligațiile asumate.

Colegiul civil reține că, în procedura reglementată de art. 489 - 490 din Codul de procedură civilă, rolul instanței este limitat la verificarea legalității tranzacției extrajudiciare și a îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru confirmarea acesteia, iar nu la stabilirea cuantumului obligației rămase de executat sau la efectuarea compensărilor determinate de eventualele plăți ulterioare încheierii tranzacției.

Prin urmare, împrejurarea că, prin cererea introductivă, creditorul a solicitat confirmarea pentru suma de 357.674,85 lei, ca urmare a deducerii plăților efectuate ulterior, nu impunea instanței modificarea conținutului tranzacției convenite de părți. Astfel, în mod întemeiat, instanța de fond a confirmat tranzacția în forma rezultată din actele juridice încheiate între părți, respectiv tranzacția extrajudiciară din 23 octombrie 2024 și Acordul adițional nr.1, întrucât acestea reprezintă voința contractuală exprimată de părți și constituie obiectul verificării instanței.

Cu referire la aspectele referitoare la plățile efectuate ulterior, la cuantumul obligației rămase neachitate ori la imputarea sumelor achitate urmează a fi analizate și clarificate în cadrul procedurii de executare silită, acestea neavând incidență asupra legalității confirmării tranzacției.

În aceste condiții, instanța de recurs apreciază că tranzacția extrajudiciară din 23 octombrie 2024, astfel cum a fost modificată prin Acordul adițional nr. 1, a fost încheiată cu respectarea cerințelor legale, iar în cauză nu au fost identificate motivele de refuz prevăzute în mod expres și limitativ de art.489 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

În mod corespunzător, instanța de fond a făcut aplicarea prevederilor art. 490 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispunând, odată cu confirmarea tranzacției extrajudiciare, emiterea titlului executoriu susceptibil de executare silită.

Prin urmare, Colegiul civil constată că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual incidente, motiv pentru care nu există temeiuri pentru casarea sau modificarea încheierii atacate.

Cu referire la argumentele recurentului Colegiul va reține că, procedura de confirmare a tranzacției extrajudiciare este una specială, reglementată de dispozițiile art. 489-490 din Cod de procedură civilă, în cadrul căreia instanța verifică exclusiv întrunirea condițiilor de legalitate ale tranzacției și inexistența motivelor expres prevăzute de lege care ar justifica refuzul confirmării acesteia. În acest context, cadrul procesual nu presupune examinarea oportunității executării obligațiilor asumate de părți și nici evaluarea situației economico-financiare a debitorului ori a consecințelor pe care executarea obligației le-ar putea produce asupra activității acestuia.

Astfel, susținerile recurentului referitoare la pretinsa necesitate a audierii părților, în vederea expunerii dificultăților financiare, a riscului de neexecutare a obligațiilor fiscale, a eventualei concedieri a salariaților sau a altor consecințe economice, exced obiectului examinării în procedura de confirmare a tranzacției extrajudiciare și nu constituie circumstanțe care, potrivit legii, ar putea determina refuzul confirmării acesteia.

Totodată, riscurile invocate de recurent privind afectarea activității economice a societății, imposibilitatea onorării obligațiilor față de bugetul public sau eventualele măsuri de restructurare a personalului țin de conduita debitorului în executarea obligațiilor contractuale asumate și de efectele patrimoniale ale neexecutării acestora, fără a constitui criterii pe care instanța le poate valorifica în procedura prevăzută de art. 489-490 din Codul de procedură civil.

În continuare, Colegiul civil menţionează că o tranzacţie contravine legii sau încalcă drepturile şi interesele legitime atunci când este realizată în mod fraudulos, în scopuri ilegale sau imorale, când contravine normelor de ordine publică sau când aduce atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale altor persoane sau intereselor statului şi societăţii.

În această ordine de idei, Colegiul consideră corectă concluzia instanţei de fond privind întrunirea în speţă a temeiurilor legale pentru confirmarea tranzacţiei de împăcare prin mediere, în contextul în care instanţa a constatat cert, tranzacţia a cărei confirmare se solicită, este potrivit legii, reflectând dorinţa şi poziţia ambelor păţi la momentul semnării acesteia, de a evita un proces de judecată.

Subsecvent, instanţa de recurs relevă că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate

în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate şi lipsite de pertinenţă, toate alegaţiile recurentului vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat.

În consecinţă, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că încheierea primei instanţe este una întemeiată şi legală, iar motivele invocate de către recurent fiind lipsite de temei legal, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea instanţei de fond.

Potrivit art.428 alin.(1) Cod procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

Conducându-se de dispoziţiile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de avocatul Corneliu Vlad în interesele SRL ,,Transibir Grup”.

Menține încheierea Judecătoriei Ungheni din 30 martie 2026, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ,,Imperador” S.R.L. privind confirmarea tranzacției extrajudiciare nr.01 din 23.10.2024 și a acordului adițional nr.1 încheiat între ,,Imperador” S.R.L. și ,,Transibir Grup” S.R.L., cu eliberarea titlului executoriu.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului
judecător Radu Holban

Judecători Mariana Sajin

Svetlana Ghercavii